

Σαν σήμερα, πριν 38 χρόνια, την Τρίτη 9 Μαΐου του 1978, τέλειωναν οι 55 μέρες ομηρείας του Aldo Moro. Και τέλειωναν με τον χειρότερο τρόπο. Ο Χριστιανοδημοκράτης ηγέτης βρισκόταν νεκρός, σκεπασμένος με μια κουβέρτα στο πορτ μπαγκάζ ενός κοκκινωπού R 4L στη via M. Caetani.

Ενός δρόμου της Ιταλικής πρωτεύουσας, σχεδόν ανάμεσα, στην έδρα του Χριστιανοδημοκρατικού και Κομμουνιστικού κόμματος. Ο διαβόητος Ιστορικός συμβιβασμός δεν θα ερχόταν ποτέ. Το δράμα που ταρακούνησε την πολύπαθη πολιτικά Ιταλία, είχε ξεκινήσει το πρωί της Πέμπτης 16 Μαρτίου στη via Fani. με καταιγισμό πυρός, πέντε νεκρούς και την αρχή της ομηρίας του Moro.

Στα 55 μερόνυχτα που διήρκησε η απαγωγή, η ομηρία, η ανάκριση, η «καταδίκη» και η εκτέλεση του πολιτικού που έγινε στο πλαίσιο της «εκστρατείας της άνοιξης» των Ε.Τ. παίχτηκε ένα σημαντικό τμήμα του μέλλοντος της Ιταλίας. Ταυτόχρονα όμως αποκαλύφθηκαν αρκετά, που θα είχαν παραμείνει στο σκοτάδι αν ο μετριοπαθής Χριστιανοδημοκράτης είχε έναν φυσικό θάνατο.

Θυμόμαστε τα γεγονότα: [Aldo Moro. Από τη via Fani στην via Caetani και πολύ πιο μακριά](#)

Παράλληλα, μια από τις πρωταγωνίστριες της περιόδου ομηρείας η [Anna Laura Braghetti](#) καταθέτει τις απόψεις της, τις αναμνήσεις από αυτές τις 55 μέρες, στο βιβλίο της με τίτλο: [Η ομηρία](#)

